

Barcelona 13 de maig de 1927

L'Esquella de la Torratxa

ANY I - Núm. 2499 - 15 cts. - Atrassats 30

EL VERITABLE CULPABLE

—Jo, no tinc la culpa. Ha estat un arbre que se m'ha posat al davant.

NOVEDADES
Teatre Català

Avui, nit, funció a BENEFICI de la genial

Pepeta Fornés

EL PATI BLAU (2 actes), per l'Enric Borràs, i EL CASTELL DELS TRES DRAGONS.

Dissabte, tarda i nit: PUPUT. Diumenge a dos quarts de quatre: EL SECRET DE LA CAPSA D'OR A dos quarts de sis: EL PATI BLAU i EL CASTELL DELS TRES DRAGONS. Nit, PUPUT.

Es despatxa a comptaduria

EDEN ASALTO, 12
Dancing de las mil y una noches

DE CINCO TARDE A TRES DE LA MADRUGADA

Enorme, formidable, inconmensurable éxito de
L E V I W I N E

el negro maravilloso, el coloso de la danza y la "claquette", el negro que reta a todos los bailarines de Europa, y

KIN ARDINET, otra celebridad americana la danzarina del Rajah

Dos Orquestas, dos, Real Criolla Parellada y los negros Jackson

Hoy, la deliciosa

PEPITA VELAZQUEZ

OLIMPIA

L'ESPECTACLE MES GRAN QUE S'HA
VIST A BARCELONA

Els 30 líliputencs Singer

EXIT MEMORABLE!!!

Es despatxa a comptaduria.

TEATRE COMIC

Tot Barcelona considera

LOVE - ME

QUIEREME - ESTIMA'M - AIME-MOI

la nova revista d'En MANUEL SUGRAÑES com la millor de les revistes presentades al Còmic

BICICLETES

MOTOR

Accesoris i Sports

SANROMA

Balmes, 62 - Telèfon 1445 1 - BARCELONA

Específics SEROLFORINA

TESTIMONI

Senyor Representant dels Tractaments **SEROLFORINA**
Comte de l'Asalto : Barcelona

Molt senyor meu: Li adjunto el present certificat, assabentant-li a vostè, per a la seva satisfacció, que he aconseguit el meu guariment radical d'úlceres amb el seu **Depuratiu SEROLFORINA**. Pot fer l'ús que li plagi d'aquesta carta. De vostè molt atent, s. s.,

Joan Selma.

Carrer Creu dels Molers, 32, Barcelona.

SIFILIS
GRANS
HERPES

III CEDAS
LA SEROLFORINA LAS CURA
ULLERMS

ECZEMES
TUMORS
LLAGUES

es guareix amb el

GUARIT
En Joan Selma
Creu dels Molers, 32

MALALT
En Joan Selma
Creu dels Molers, 32

Depuratiu SEROLFORINA

TOS : BRONQUITIS : OFEC : ANEMIA es guareix radicalment amb l'EMULSIO SEROLFORINA

Laboratori - Venda - Detalls: COMTE L'ASSALTO, 8, ent.

Casa Segalá; Tarrés, Carmen, 84; La Cruz, Avinyó, 27; Nadal, Rambla Canaletes, 2; Alsina, Passatge Crèdit, 4; Tarín, Salmeró, 78; Rubió, Plaça Reial, 13; Dr. Dou, Aribau, 72; Llofriu, Ronda St. Antoni, 16; Serentill, Badalona; Arimón, Grallers; Vidal, Reus; J. Juliá, Vilanova i Geltrú; Forcada, Sabadell.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

UN SENYOR MESTRE I ALHORA UN SENYOR

Hi ha un senyor—dic un senyor, finxin-s'hi bé, dic un senyor— a Barcelona que viu rodejat de llibres, de família i d'austeritat. Aquest senyor llegeix i escriu (llegeix més que escriu), i recentment ha realitzat una obra que sols poden fer els artesans nobilíssims de l'esperit; que sols realitzen els que tenen un sentit altíssim de l'obra feta, de l'obra ben feta, que digué "Xenius", quan encara no tirava per Brillat-Savarin de guarda-roba i no feia de cronista de societat del "B. y N."

Aquest senyor, avi ja, fort com un roure, discret com un ermità, auster com un vell romà, ha agafat un llibre extraordinari de la seva joventut i, donant-se compte de què aquell català ja no és el que ara es parla, l'ha refet amb una paciència virtuosa i sagrada. L'home no ha volgut fer com altres vells que s'han posat contra els joves que volen una llengua clara i pura; sinó que ha agafat el llibre de la plenitud vital, "La vida i la mort de Jordi Fragnals", i l'ha refet de nou, donant-li ales i noves bel·leses; aquest senyor, que té un rostre pur i uns ulls fatigats de tant llegir, que té un cor tendre i una bondat per a tot el que vol ésser, acaba d'estrenar una nova comèdia que lliga el teatre de Catalunya al teatre del món... Estem parlant del mestre Josep Pous i Pagès.

Certament, el mestre Pous i Pagès no és un home de multituds. Per què? No ho sabem. Certament, la vida d'En Pous i Pagès no és una vida d'home de carrer. És la vida d'un home tancat a casa, treballador de l'esperit, vivint d'amagat entre llibres i notes, cercant la nova forma i fugint tota mena de remor de multituds. És un home allunyat de cercles i de *cotteries* i que viu tan sols per a l'estudi i el conreu de la intel·ligència. Doncs, bé; aquest allunyament ha fet que ell no gaudeixi avui aquella popularitat que ara permetria oferir-li un homenatge grandios.

Ara mateix, ha estrenat una nova comèdia: "Puput, o el joc de l'amor i l'interès". En aquesta comèdia el mestre Pous i Pagès arriba a una fórmula de qualitat i

de simpatia que pocs homes, a la nostra terra, poden igualar. Doncs, bé: "Puput" passa pel marc de "Novedades" amb èxit senzill i planer que el fa més simpàtic. Ja hem trobat un comediògraf que no és ni grandios, ni magne, ni transcendental, ni diví. És un comediògraf com cal. En Pous i Pagès no ha tingut adjectius extraordinaris. Se li ha dit el que se li havia de dir, sense posar-lo en ridícul, aixecant-li un cadafal de ciment armat.

L'obra d'En Pous i Pagès amb el temps anirà pujant de to i obrirà un cicle, com l'obri Jona Maragall, que també passà per la nostra terra sense escarafalls de multituds. En Pous i Pagès, com tots els homes de la seva qualitat, no treballa per a la glòria d'avui, sinó per a la de demà. És un home d'horitzons, d'infinits.

FRANCESC MADRID

L'ORADOR INFADIGABLE

Veus ací una anècdota rigorosament històrica, ocorreguda ara fa poc al Congrés francès.

Un diputat fa força més de dues hores que parla; parla alt i de pressa, i gairebé no respira entre frase i frase.

--Descanseu—li diu un altre diputat afiliat al seu mateix partit.

--No, no estic pas cansat—respon l'infadigable orador.

Llavors, M. Aristides Briand, exclama:

--Doncs, en aquest cas... deixeu-nos descansar a nosaltres!

ELS TRANSPORTS PUBLICS SERAN MUNICIPALS?

Ara diuen que els transports públics urbans (tramvies, metropolitans, autòmibus) passaran a l'Ajuntament. Va tant i tant rebé aquest Ajuntament, que vol monopolitzar tots els serveis de Barcelona. Veieu, veieu les enormes avantatges d'un Ajuntament que només es preocupi de l'administració, de l'interès de la ciutat!!! Això, un Ajuntament polític, un d'aquells desastrosos Ajuntaments d'abans, no hauria pogut fer-ho.

Va tan bé administrativament, aquest Ajuntament, que àdhuc pot permetre's el luxe de fer un mal negoci. Però què el trust de banquers intenta vendre's els serveis de transport públic, perquè no resulten un bon negoci (els tramvies i fins i tot els autòmibus, van bé, però en adquirir-los els banquers els pagaren a un preu massa alt; els metropolitans, en canvi, són un desastre).

Per mal negoci que sigui, els barcelonins n'hem d'estar satisfets. És fet per al nostre interès, i deu ésser un mal negoci que resulta profitós.

HA MORT EN MORERA I GALICIA

A l'edat de setanta quatre anys, ha mort a la ciutat de Lleida, d'on era fill i on vivia, l'illustre poeta, advocat i polític, En Magí Morera i Galicia. Feia ben pocs dies que havia mort el seu germà Jaume, el pintor.

Morera i Galicia es traslladà des de ben jove a Madrid, on estudià la carrera d'advocat. Treballà al costat d'En Figuerola i ben aviat sobresortí en el criminal. A Madrid començà també la seva carrera política. Afiliat al partit liberal, fou durant vuit anys diputat provincial. Parallelament, a Madrid donà els seus primers passos literaris; eren poesies castellanques excel·lents. Aviat, En Magí Morera i Galicia sentí l'enyor de Catalunya, i tornà a Lleida. Continuà exercint de criminalista, i era un dels primers advocats criminalistes de la Península; defensà i triomfà en més de cent judicis en els quals el fiscal demanava pena de mort per al processat.

Morera i Galicia es passà aviat al catalanisme. Ingressà a la "Lliga" Regionalista. Fins l'any 1923 fou diputat

El poeta M. Morera i Galicia

per Barcelona. Al Congrés es distingia pels seus discursos; el més celebrat fou el que va fer en defensa de la llengua catalana. També ha estat alcalde de Lleida.

Era un poeta excellent. El seu primer llibre—en espanyol—fou publicat en 1905; bastà per a popularitzar-lo. Té quatre llibres de poesies en castellà.

Aviat — com Joan Alcover i com Salvador Albert—sentí tota la seva catalanitat, i no escrigué sinó en català. El seu primer llibre de poemes catalans és "Hores lluminoses"; més tard, publicà un altre llibre recollint tota la seva producció catalana.

Morera i Galicia era un entusiasta de Shakespeare. Era el seu traductor català. Les seves traduccions són immillorables; amb un català àgil, tradueix bé el llenguatge, el pensament i l'esperit del gran Shakespeare. A Anglaterra es considera que les millors traduccions de Shakespeare són les catalanes d'En Magí Morera i Galicia. Té traduïdes al català les obres "Venus i Adonis", "Selecta de

Sonets", els drames "Coriolà", "Macbeth", "Hamlet", "Romeu i Julieta" i "El marxant de Venècia"; deixa traduït i inèdit un altre drama de Shakespeare, "Juli Cèsar". També ha traduït un poc el Dant.

Descansi en pau l'illustre home, alhora model de bon dat.

MANQUEN HOMES

Nosaltres som aficionats a l'estadística. No creiem que això sigui una tara greu. Altres són aficionats als cap-i-cues, i ningú no hi té res a dir. De manera que esperem que ningú no tindrà res a dir de la nostra afició a l'estadística. Una mania empara l'altra.

Aquests dies hem llegit en un diari francès... Perquè cal dir que nosaltres també sabem llegir el francès. Aquí, a Barcelona, on fins les neules més neules presumeixen de sàvies, ja ens està bé a nosaltres presumir una mica.

Aquests dies, doncs, hem llegit en un diari francès una curiosa estadística: la de les vídues de la gran guerra. Si no ens equivoquem—no tenim el diari al davant i citem de memòria—, passen de trenta mil. Aquestes trenta mil vídues no són pas de la categoria d'aquella tan alegre que ens portaren de Viena, i que, malgrat el seu estat de vídua, s'ha vist ara, darrerament, "en cinta".

No, aquestes són les trenta mil vídues tristes. Què tenen aquestes trenta mil pobres senyores? Què tenen? Tenen que no tenen! Tenen que cerquen marit i que, ni cercant-lo amb un fanalet, el troben.

La guerra és una cosa més seriosa del que es pensen els abassegadors. Veieu, sinó, l'exemple d'aquestes trenta mil i pico de vídues. Encara són joves, encara tornarien a casar-se. Però amb qui s'han de casar, les malaurades, si a França no hi han homes?

Elles, en el seu dolor profund, deuen pensar que l'espècie home desapareix com desapareix la del "pell roja". Aniran pel carrer desesperades, en una cacera tragicòmica, cercant l'home que per segona vegada vulgui portar-les a l'altar.

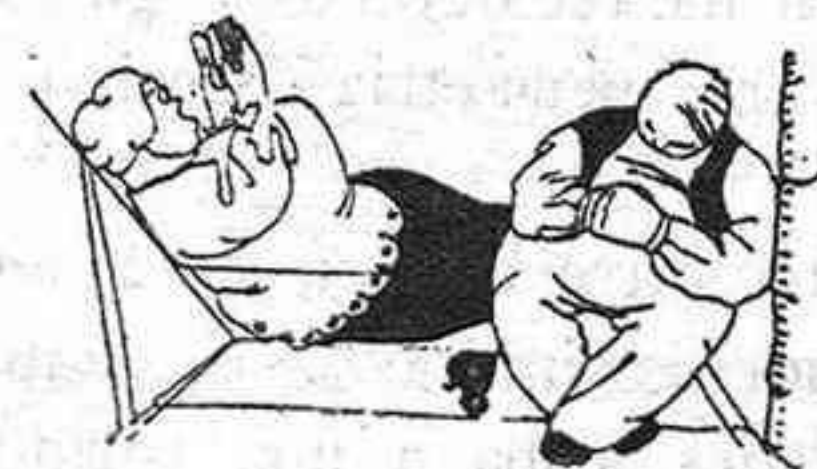
Però aquest home no apareix per enlloc, sembla talment que no existeixi. Tots els que veuen pel carrer, són casats, estan lligats, compromesos. Tots els que veuen pel carrer, les pobres trenta mil i pico de senyores, ja han anat a l'altar i ja n'han tornat.

Manquen homes. Els homes s'acaben quan eren més necessaris.

--Què farem, Mare de Déu, sense homes?... (1).

VIRAI

(1) Exclamació de es vídues.

PROSES CIUTADANES

GUITZES I TRAVETES

Hem trobat, en el transcurs d'una mesada escassa, diferents gasetilles en els nostres diaris donant compte de la mort d'alguns jugadors de futbol estrangers, a causa d'alguna guitza etzivada pels seus contrincants o d'una traveta anant a la recerca de l'home en comptes de la bala. Darrerament, aquesta gasetilla ha estat publicada comentant la mort d'un pobre estudiant xilè, jugador de l'equip "Colo-Colo", suara en *tournee* per la Península, ocorreguda a Valladolid.

Aquesta prosa macabra, té ara una actualitat palpitant en resseguir els ulls els comentaris que s'han fet referent al partit "Barcelona"-"Betis", jugat darrerament a la capital d'Espanya. Totes les plomes periodístiques dediquen paraules no gaire bones per al públic madrileny, i nosaltres, en llegir les ressenyes, ens ha estranyat que els nostres campions no hagin tornat amb la baixa d'algun dels seus equippers, malparat pel joc brut que desenrotllà l'equip contrari. No volem fugir d'estudi dient que els nostres no són mestres en l'art de la guitza i la *sancadilla*, no; però, per una rara coincidència, en el partit a què fem referència, tothom diu que els sevillans varen començar la lluita innoble.

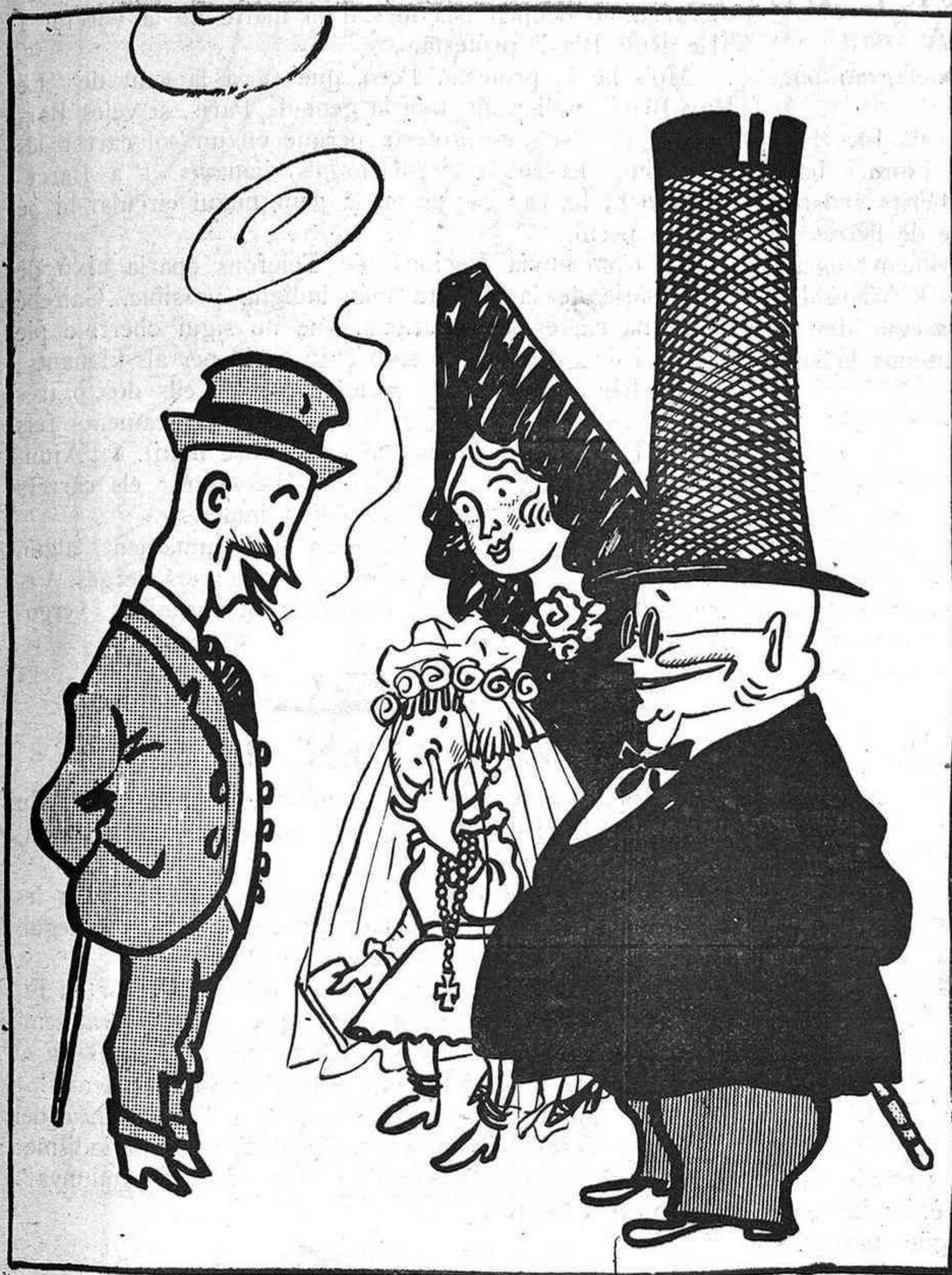
L'hostilitat del públic envers el "Barcelona, F. C.", podia molt bé embrutir el joc; de tal manera creiem en la seva culpa, que ens ho demostra la nota d'un dels directius del club campió, dient que no es retiraven del Campionat per respecte als clubs que mancaven jugar les semi-finals.

Ens atrevim a recomanar als futbolistes un xic més de serenitat; es poden tenir simpaties per determinats colors, però mai, en comptes d'anar darrera la bala, s'ha d'anar darrera

el cos d'un home perquè porta el "jersei" de colors diferents del seu.

I a vosaltres, públic esportiu, que aneu als camps on s'hi celebren partits entre homes com vosaltres mateixos, serenitat també, i molta cultura per a diferenciar-vos d'aquells altres que la premsa ha esmentat aquests dies en tons veritablement desastrosos. Que mai no pugui dir-se que els esportistes catalans han contribuït a embrutir el joc, ni que els nostres jugadors són els reis de la guitza i la traveta...

JOAN TRULLÁS I RIBERA

EL MES DE MARIA

—Per a la meva nena, avui és el dia més feliç de la seva vida.

—Pobreta, no sé pas què hi veul

GRÀCIA RET UN HOMENATGE A SANTIAGO RUSIÑOL

Gràcia rendirà homenatge al gran Santiago Rusiñol. Homenatge senzill, però profundíssim i magne. Gràcia oferirà un àlbum al Mestre, en el qual hi hauran les signatures dels nombrosos amics i devots que l'homenatjat té a la simpàtica barriada.

Es un homenatge bellíssim.

L'àlbum serà lliurat al Mestre Rusiñol el dia 19 d'aquest mes al teatre "Bosque", després de la representació de "L'auca del senyor Esteve", per la companyia Claramunt-Adrià.

El "Club Excursionista de Gràcia" ens demana que comuniquem a tots els seus socis que passin per l'entitat per a signar en l'àlbum.

EL CINQUANTENARI DE L' "ATLÀNTIDA"

Enguany s'ha celebrat el cinquantenari del gran poema de Jacint Verdaguer, "L'Atlàntida".

L'any 1877, "L'Atlàntida" fou premiada als Jocs Florals de Barcelona. Allò foren uns Jocs Florals bons de debò! No hem de parlar dels enormes mèrits artístics de "L'Atlàntida"; quin és el català i l'home de lletres de qualsevol país del món que coneix el moviment literari universal que no ha llegit "L'Atlàntida"? "L'Atlàntida" és un dels més grans poemes que han aparegut des de mitjan segle passat ençà. Ningú no li ha discutit la seva

Mossèn Jacint Verdaguer
l'immortal cantor de "L'Atlàntida"

magna valor; "L'Atlàntida" és un orgull per als catalans. A tot el món ha obtingut el mateix èxit; ha estat traduït, el poema, a totes les principals llengües europees.

El cinquantenari ha estat celebrat per tots els centres i periòdics catalans. El punt culminant de la commemoració serà una edició "príncep" de l'obra—cap edició no hi podrà haver ja més luxosa i de més gust—que al costat del text català, contindrà les traduccions que de l'obra s'han fet a totes les llengües llatines (francès, italià, provençal, castellà, romanès).

Avui, ens adherim gustosos a la commemoració.

A PARIS I A BARCELONA

Acabem de rebre el darrer número del graciosíssim quinzenari parisenc "Le Ruy Blas".

Una fotografia ens crida l'atenció per damunt de totes les altres: un carrer de París en el qual fan obres a una vorera, i els vianants han de baixar de la vorera i ficar-se al mig del carrer per a passar pel costat del lloc on fan les obres. Veus ací el que diu el peu de la fotografia: "Encara un exemple de la situació crítica de l'infortunat vianant. No podrien, sobretot en els carrers estrets on la circulació rodada és intensa, deixar un espai per als vianants quan hom fa obres?"

Les obres que es fan en el carrer que presenta la fotografia, no ocupen pas més d'un metre de la vorera. I "Le Ruy Blas" protesta.

Molt bé la protesta. Però, què faria la gent de "Le Ruy Blas", millor dit, tota la gent de París, si veiés Barcelona? A París es protesta perquè en un sol carrer les obres impedeixen la circulació als vianants. I a Barcelona no hi ha cap carrer on la gent pugui circular-hi bé i sense perill.

La Companyia Nacional de Telèfons aparia això de l'automàtic de la manera més indigna possible. Gairebé no hi ha carrer, a Barcelona, que no sigui obert, o ple d'eines i de terra (i això amb greu perill per als vianants; hi han hagut ja diversos accidents, entre ells dos o tres automòbils que han caigut daltabaix d'esventraments fets per la Telefònica i deixats a la nit sense llum). I l'Ajuntament, per altra banda, es cuida d'esventrar els carrers que la Companyia Telefònica deixa intactes.

I quan no són la Telefònica i l'Ajuntament, algun altre ja es cuida d'obrir els dos o tres carrers verges. Vegeu, sinó, actualment, les Rambles, intransitables, vergonyosament intransitables.

SEGURA TALLIEN, HA MORT

A Itàlia, acaba de morir l'eminent baríton català, En Josep Segura Tallien. Feia molt temps que estava mancat de salut.

Segura Tallien era prou conegut perquè diguem les excel·lències del seu art. Darrerament, havia aconseguit grans triomfs al teatre "Liceo" de Barcelona.

Era un home cultíssim. Tenia el títol de Doctor en Filosofia i Lletres. En aquest temps que, a Catalunya, sembla que els artistes es desentenien de tot el que no sia el seu art, veure un artista culte i amb un títol acadèmic!

Abans de cantar s'havia dedicat a l'ensenyança del cant. En la seva joventut s'havia dedicat al periodisme; havia escrit a "Las Noticias" i "La Veu de Catalunya".

Descansi en pau.

RETRAT

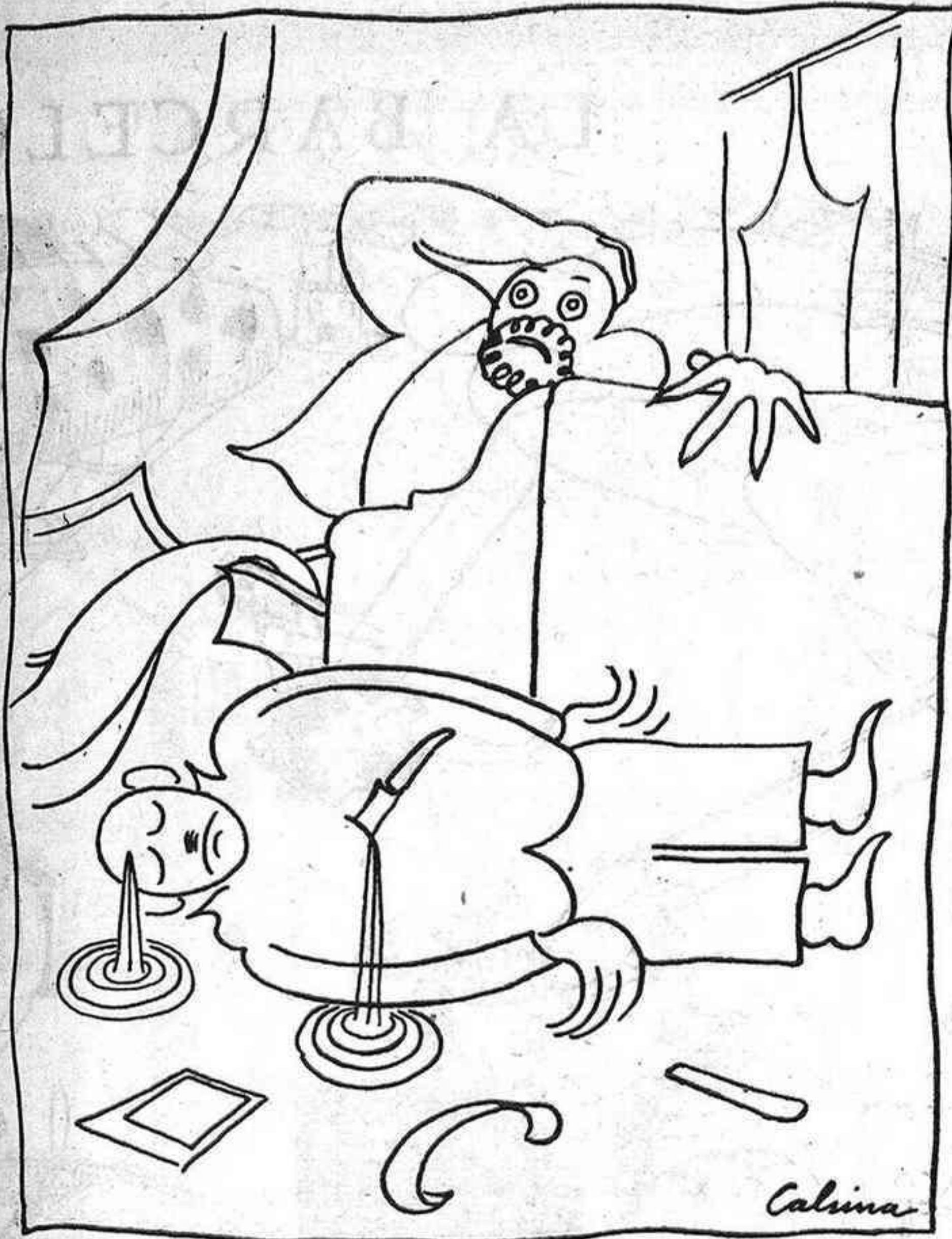
Pell de préssec en les galtes,
i un poc d'or damunt del front.
Per les ànimes mallaltes
el somris que mai es fon.

I el repòs de la mirada,
una mica inconscient,
nimba la faç ben colrada...
Mirada d'enamorada
que el misteri en tot present.

Vet ací la gràcia filonja
sense paraula. Només,
una llum color taronja
en la vesta hi posa un bes.

Pell de préssec en les galtes...
i en els llavis el consol
de les fruites que són altes
i maduren sota el sol.

CARLES SINDREU I PONS.

L'ASSASSI DISTRET

—Ai, la mare! Ara m'he equivocat de pis!

ESCULTURES I PINTURES COSES D'ALTRE TEMPS

No sempre han d'ésser els pintors els que vagin a colles per les "Galleries", fent denteta als aficionats a les obres d'art; cal també que, de tant en tant, els escultors es reunixin per tal de *manifestar-se*, que és el que ara succeeix a la "Sala Parés". Catorze estatuaris amb un conjunt de trenta quatre escultures, ens diuen que la imatgeria plàstica es ve renovellant mateix que la pintura, fins a l'extrem d'haver estat possible constituir una "Associació d'Escultors", quina primera exposició social és aquella de la qual anem parlant.

Heus ací els expositors i l'obra de quiscun d'ells que més ens ha plagut:

Llorenç Cairó, *Nu de noia*, bronze petitet i modelat amb cura; Enric Casanovas, *Dona dreta*, altre bronze que té una forta sentor mediterrània; Joaquim Claret, la bonica terra cuita *Venus i Cupidell*; Josep Dunyac, la realista *Escultura en marbre*; Apelles Fenosa, *Cap de nena*, perquè ningú no diria que és de pedra; Pau Gargallo, les *Dones dels càntirs*, d'En Cambó; Josep Granyer, *Figura*, amb tot i tirar cap al cubisme; Pere Jou, la bonica *Figura*, en guix, per les seves sures, típiques d'aquest artista; Salvador Martorell, aquella *Pagesa*, que és ben bé de casa i parenta de la *Benplantada*; Josep Pujol-

Muntaner, el *Gran duc*, amb tota la seva colibada; Joan Rebull, *La noia de la trena*, que és una monada; Angel Tarrac, *Cap*, vull dir la testa que té a l'exposició; Josep Viladomat, *Núria*, per senzilleta, i Marius Vives, el bronze *Maternitat*, que trobem bastant tou.

La nostra enhorabona a l'"Associació d'Escultors".

Als magatzems Damians ha estat inaugurada una Sala de Belles Arts, el que no té res de particular, essent l'exposició inaugural de l'eximi artista Nicolau Raurich, el que resulta un veritable esdeveniment artístic, per la vàlua del pintor i pel poc sovint que exposa.

En Raurich, el nostre Raurich, aquesta vegada ens fa ofrena de catorze quadros de debò i de divuit estudis veritablement escollits entre la flor i nata dels que guarda. És el pintor de sempre, ferm, emotiu, realista i bon xic malgastador de colors; és, a més, el tècnic formidable que tots coneixem i l'home que sap endinsar-se fins al cor de la nostra terra, el qual aquesta vegada ens ha volgut mostrar tota la ductilitat del seu temperament, en la variació de teles que ens mostra: pintura mascle en *Terres llevantines!* realista fins a no poder més, en *Natura morta*; poètica en *Noctambular*; suau i atraient en *Primavera* i esplèndida en *Mediterrània*.

L'exposició Raurich es mereix la devota visita dels seus admiradors i de tots quants s'interessen per a la nostra pintura.

El "Foment de les Arts Decoratives", té una notable exposició d'heràldica al seu estatge social. Encara que això de l'heràldica sigui cosa que cau de vella, un home es queda com nou en visitar l'exposició, composta de pintures, brodats, vestits, orfebreria, joies, llibres, imatges, ceràmica, rajoles, rodells, banderes, segells, tapissos, culleres, medalles, etc., etc., tot amb el seu escut o escuts d'armes corresponents.

Aquell caire de museu que ara té el "Foment", ens diu ben bé la importància de l'exposició.

C. ARBÓ

ELS FUNCIONARIS PUBLICS

Tothom sap que l'Estat espanyol sosté molts més—potser un cinquanta per cent—dels funcionaris que necessita. Si fa no fa, per cada plaça hi ha dos funcionaris.

Quan pujà al Govern el general Primo de Rivera, un dia l'home volgué comprovar què feien els funcionaris. Al cap d'un quart de l'horà assenyalada per a l'entrada, anà a un Ministeri. Recorregué totes les dependències. A la primera, no hi havia cap funcionari; a la segona, tampoc; a la tercera, a la quarta, a la cinquena... tampoc ningú, ningú, ningú. El cap del Ministeri estava desesperat.

Per fi, en una oficina, hi havia un funcionari. Dormia!

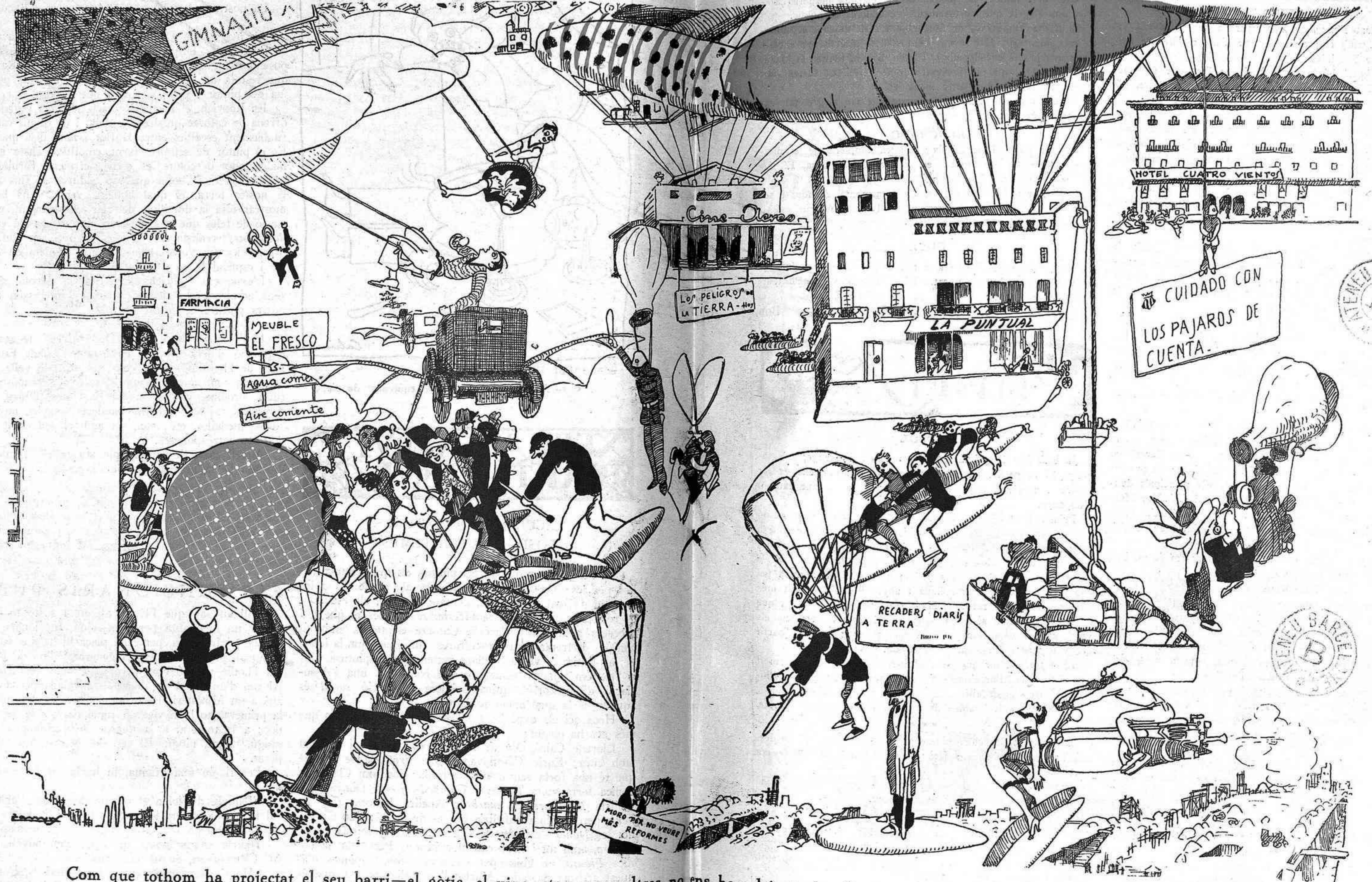
El quefe d'oficina el volgué despertar. Però el general Primo de Rivera l'agafà pel braç, i li digué:

—No, no ho féu. Si el despertéssiu, se n'aniria.

Hauria calgut posar un avís, com aquell que posà M. Clemenceau, en un cas semblant:

"Hom prega als senyors funcionaris que tinguin la bondat de no anar-se'n abans d'arribar."

LA BARCELONA DE L'AVENIR

Com que tothom ha projectat el seu barri—el gòtic, el xino, etc.—a nosaltres no ens han deixat altre lloc que l'aire... que és on molt aviat anirem a parar tots

LICEO

Dissabte pasat s'inaugurà la temporada de Primavera del teatre "Liceo", amb el gran espectacle d'art, els Ballets rusos de Sergi de Diaghilew.

El públic abastà bé la importància de l'art que ens ofereix el senyor Mestres, i emplenà de gom a gom el teatre. Els ballets foren compresos intel·ligentment.

"Les Sílides", amb música de Chopín, arranjada per Rimski-Korsakof, no poden mancar mai a cap programa. Dissabte, el cos general de ball no anà pas tan bé com hauria calgut. Les dansarines Vera Savina, Lubow Tchernitcheva i, principalment, Alexandra Danilova, en canvi, esplèndides.

Seguidament s'estrenà "Els mariners" ("Les matelots"), música del francès M. Georges Auric, ballet de Boris Cotxno. La música, val a dir-ho, no és pas gran cosa. El ballet, però, resulta d'un art preciós.

Però és encara molt superior al ballet, la coreografia, la interpretació i el decorat. La coreografia és deguda al millor dansari de ballets i gran mestre coreogràfic i de dansa rus, Leònides Massine. En "Els mariners", penetra l'esperit de l'obra i ens l'ofereix sense cap tara.

La interpretació, a l'altura de la tasca de L. Massine. Alexandra Danilova i Lleó Woizikovsky, no podien estar millor. Esplèndids també, els senyors Tadeu Slavinsky i Sergi Lifar; la senyora Vera Petrova i el senyor Joan Cieplinsky acabaren d'arrodonir el conjunt.

La decoració i el vestuari és un triomf de la pintura catalana.

Finalment, hom presentà l'obra de G. Rossini, arranjada i orquestrada per Ottorino Respighi, "La botiga fantàstica", el ballet que tant d'èxit obtingué quan s'estrenà a Barcelona.

Massine en la direcció coreogràfica, sabé donar un preciós conjunt a la difícil animositat del ballet. Els principals dansarins foren la senyoreta Alexandra Danilova i Leònides Massine; ella estigué tan bé com en "Els mariners", i ell se'ns mostrà amb tota la sublimitat del seu art únic. Molt bé, també, els altres.

El director d'orquestra, senyor Eugeni Goossem és un bon director. Acabà d'arrodonir el conjunt.

NOVEDADES

El més important, aquesta setmana, s'ha donat en aquest teatre. Ens referim a l'estrena de tres obres de Jean Sarmant, un dels més distingits comediògrafs francesos: "Les plus beaux yeux du monde", "Madelon" i "As-tu du coeur?".

En l'obra de Jean Sarmant s'observa, com a valor primordial, una tendresa, una ironia mallenònica.

"Les plus beaux yeux du monde", pel seu contingut espiritual, és, potser, l'obra que preferim. Es en ella on millor s'observen les característiques del teatre de Jean Sarmant, que és teatre poètic, essencialment poètic, encara que estigui escrit en prosa.

"Madelon" és l'obra més teatral, de més fàcil estructura. L'ambient, els tipus, la intriga, són més viables per al públic que a altres obres del mateix autor, "Le pêcheur d'ombres", per exemple. És una comèdia que com la "Safo", de Daudet, el "Montmartre", de Frondaie, i la "Zazà", per a no citar-ne d'altres, sempre emocionarà al públic. Encara que, val a dir-ho, té més qualitat que les obres esmentades.

"As-tu du coeur?" és, segons nosaltres, la més fluixa de les obres que ens ha ofert aquest meritíssim actor-autor.

Té, però, el final—un final d'una gran originalitat, d'una gràcia melangiosa—que la salva de la vulgaritat.

OLYMPIA

Han debutat en aquest teatre els trenta lilliputencs de Singer.

Són uns menuts del més menut que corre i del més divertit que corre també. Es passen la nit en una perpètua alegria, una alegria que, sortosament, s'encomana al públic.

Els trenta lilliputencs de Singer—ara seriosament: el número més important de circ que hem vist de molts anys ençà—tenen una gràcia enciclopèdica: canten, ballen, toquen el "jazz-band" i tot el que es presenta, domen elefants, salten, fan jocs de mans i de tota altra mena, etc.

Poques vegades hem vist un espectacle tan alegre, tan variat, tan suggestiu.

ELDORADO

"La novela de Rosario" és una altra ximpleria de les moltes—masses—que ens ofereix el prolífic Muñoz Seca. El públic la va protestar francament.

Però el senyor Muñoz Seca no escarmenta. A aquest senyor, malgrat l'admiració que per a ell sent "Azorín", se li hauria de prohibir l'escriure.

GOYA

Margarida Xingu, l'admirable actriu, ens dona avui una estrena important, la de "Nuestra Diosa", de Massimo Bontempelli, esplèndidament traduïda per Salvador Vilaregut.

BOB

FUTBOL

Ja està feta la gràcia. El "Barcelona", diumenge, a Saragossa, hi va perdre bous i esquelles, o sigui que ens va fer perdre a nosaltres la confiança de veure'l novament campió d'Espanya.

Primer l'"Europa" i després el "Barcelona", d'un a un, varen anar a Saragossa a deixar-hi els "ossets". El que és la capital aragonesa, enguany, per als nostres equips, ha estat molt funesta. Un altre any potser serà més propícia.

De totes maneres, no ens podem queixar de Saragossa pel que fa referència al "Barcelona"; altres llocs ha tingut més adversos, com, per exemple, Madrid, on podem ben bé dir que hi van trobar una sèrie de trompades i mals tractes que els va deixar en condicions poc faigueres per a jugar el partit que van perdre diumenge a Saragossa.

Amb tot, cal dir que els saragossans es comportaren molt bé, no amb el "Barcelona", sinó amb tots els equips que diumenge varen jugar allí.

I això és molt lloable i hem de tenir-ho molt en compte.

El que és a Barcelona diumenge passat vàrem estar de desgràcia; aquesta pluja ens farà perdre la paciència. Tot es va haver de suspendre.

Després ens ho vàrem explicar tot; és que el "Sans" havia anunciat curses per al dissabte al vespre.

Demà passat hi haurà un gran combat; Catalunya contra Castella, o sigui els països eliminats diumenge passat.

Ja cal que ens preparem a veure un bon partit; sobretot, també, a veure cares llargues.

D'una i altra cosa, al número vinent ja us en parlarem... si no plou.

TENNIS

En aquest esport, durant aquests dies hi ha molt moviment; dissabte passat s'havien de començar els partits de la Copa Davis entre Espanya i la India, però la pluja, sempre la pluja, féu que no poguessin començar-se a jugar fins di-lluns.

Va començar bé, per als dos països contendents; es repartiren els partits amb molta equanimitat. Val més així.

Ara que, a hores d'ara no sabem com deu haver acabat... suposem que els nostres lectors ja ho sabran.

Sobretot, el que ens sabria greu, és que s'ho haguessin pres amb interès.

De totes maneres, més hi perdrien ells que nosaltres.

TEIXI

En aquesta secció parlarem amb tota atenció dels llibres que ens enviïn.

“Relacions”, de Josep Pla.

El llibre darrer de Josep Pla, “Relacions”, ha estat rebut amb gran honor; és un llibre que ha causat sensació.

Josep Pla, home d'esquerra—millor, home liberal—, escriptor independent que ha agafat la valentia i la veritat com a estandart, és un dels escriptors joves més cabdals de Catalu-

nya. “Relacions” supera de molt als altres llibres seus, tot i llur bella excel·lència.

“Coses vistes” i “Llanterna màgica” són dues obres de batalla, millor, d'escàndol, de profund escàndol. “Relacions”, superior artísticament, conté també una superior quantitat d'escàndol. Agressiu fins el moll dels ossos, punyent, satíric sempre, la seva mordacitat fa sang.

Josep Pla ha accentuat també, en alguns llocs (la coneixença amb la família Pallús—narració III), la nota pornogràfica. Cal dir, però, que no és pas la més encertada del llibre.

Aquella visió de paisatge tan magnífica dels altres llibres seus, està encara més reeixida en “Relacions”.

També ha superat la profunditat psicològica. En “Relacions”, l'ànima humana no té secrets per a Josep Pla.

La filosofia—que oscil·la, amb pura originalitat, entre Nietzsche i Freud—és una altra de les excel·lències i de les superacions d'aquest llibre.

En fi, aquest escandalós llibre d'En Pla, és una cosa important de debò.

La narració més bella és indubtablement la del suïcidi de Roby—nova forma, cent cops més reeixida, de “La tarda del barret fort” (“Coses vistes”)—; sembla mentida que un escriptor tan cruel com Josep Pla pugui fer una cosa tan prenyada d'humanitat com aquest deliciós conte.

Un nou interès té, encara, “Relacions”, de Josep Pla. Es una obra totalment inèdita—millor, era totalment inèdita fins el moment de sortir al carrer.

ALPHA

HO DISSIMULA MOLT

—Que aquest gos és policia? Vaja, home, no em faci riure!
—Pst! Calli, que és de la secreta!

L'esquadra sueca ha nomenat almirall honorari al rei d'Espanya. El rei de Suècia paga molt bé les atencions que hom té amb ell.

✂

Uns regidors de Barcelona han obsequiat amb un àpat la gent que anava en una de les carrosses premiades del passat Carnestoltes barceloní.

✂

El príncep de Galles ha ofrenat agulles de corbata, amb les armes reials angleses, als policies de Madrid que estigueren al seu servei.

✂

S'han escapat els presos de la presó de Mataró.

Molts no han estat trobats.

Sembla que es tracta d'un descuit de l'escarceller.

✂

Ara volen canalitzar el Llobregat.

Ja riurem!

Les obres de canalització seran fàcils de fer. Costaran, això sí, molts i molts diners.

Però, i l'aigua?

Per a canalitzar un riu, cal abans que el riu porti aigua.

A no ésser que els senyors de la Junta del Port Franc es comprometin a fer-hi un "riu" diari...

✂

Hom diu que l'Ajuntament publicarà ben aviat un bàndol prohibint la circulació dels cecs durant certes hores. La finalitat és evitar que topin amb les galledes "úniques" d'escombraries que, com a exposició permanent, hi ha cada dia a

certes hores pels carrers de la ciutat—goig suprem del viant aficionat a les belles vistes i a les bones flaires.

✂

Asseguren que els transports públics passaran a l'Ajuntament. Llavors, els tramvies, els autòmibus i els metropolitans seran de Barcelona, de tots els barcelonins; segurament, com a cosa nostra, utilitzarem gratuïtament els serveis.

Seran guàrdies urbans els conductors i els cobradors.

✂

El Mississipí fa de les seves.

El desbordament ha estat dels més grossos que s'han vist. El nombre de víctimes és crescutíssim; els danys materials són incalculables, pugen a milions i a milions.

Els ianquis són la gent de les grans coses. Tot ho volen gros, àdhuc les catàstrofes. I és que, en el fons, el Mississipí és un riu de debò; no és pas un riu artificial com el Llobregat i el Besòs.

✂

L'Ajuntament ha fet un emprèstit de 55.000.000.

✂

A Nova York s'ha venut el manuscrit de l'obra de Wagner "L'or del Rin" per 15.400 dòlars.

Tira peixet! Si tots els manuscrits s'haguessin de pagar així, que em fórem de rics els escriptors i els músics!

✂

—Veni demà a casa meva—digué En Joan a uns seus amics—. Hi haurà un espectacle; us garantizo que us fareu un panxó de riure.

—Hi haurà ball?

—No!

—Hi haurà concert?

—No!

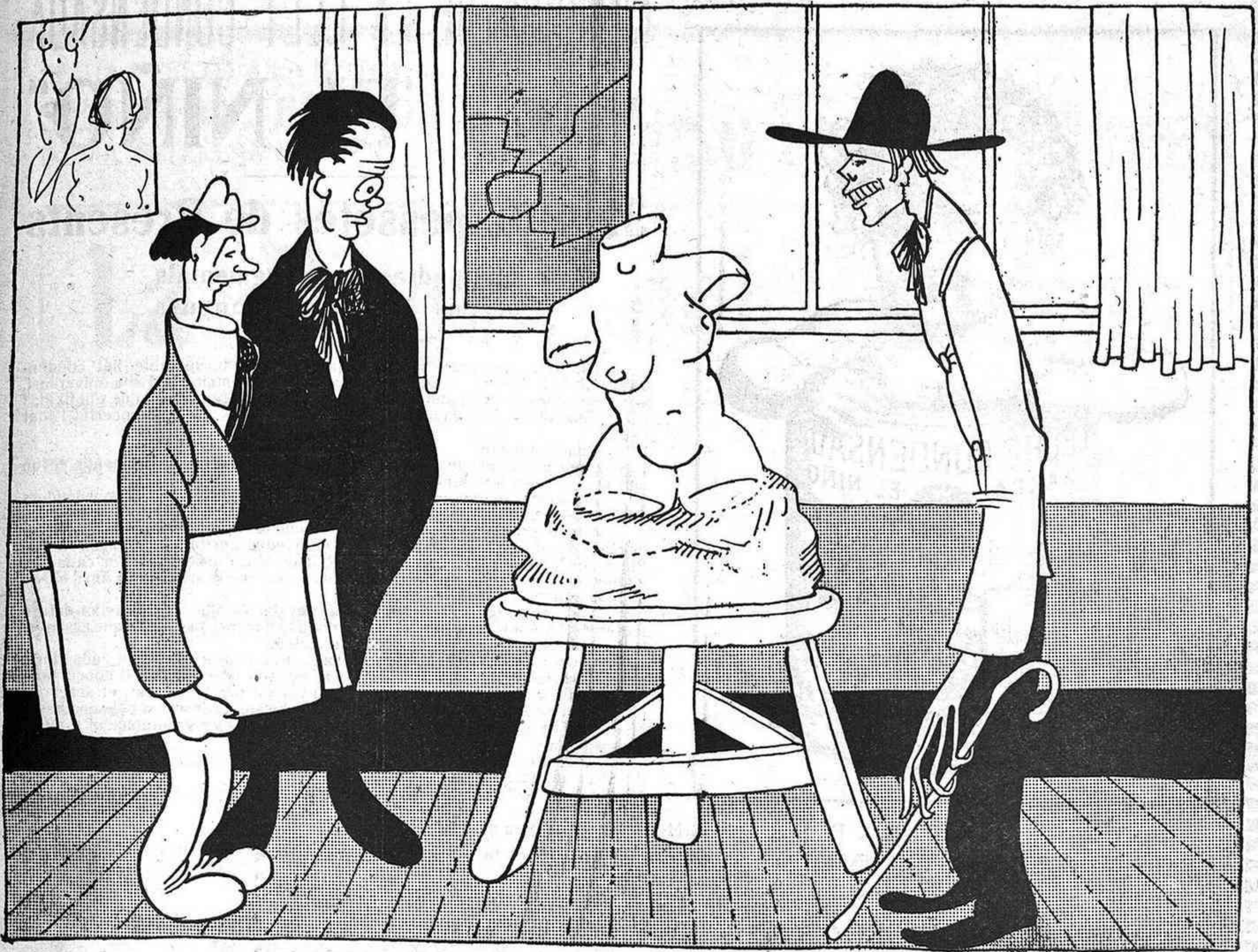
—Em sembla que no faràs pas una "corrida de toros"?

—No! Més bonic que tot això: un combat de bèsties salvatges; posaran sangoneres a la sogra.

ELS POBRES HISTORIADORS

—Es terrible! Fa cinquanta anys que estudio per a demostrar que Colom era gallec, i té, ara resulta que era català!

EL BON CONEIXEDOR

—I amb què ho has conegut que es tracta d'una dona?
—Amb què no té cap!

J. B. S.: Bé, "Urinaris". L'altra prosa té l'inconvenient d'ésser un xiquet llarga; ja veurem, però.—Ramells: Home!, almenys presenteu-nos les coses d'una manera més presentable!!!—K. Lixtus: Bé, anirà.—E. A.: "La fallera d'En Rimplà" es publicarà. Es l'exoés d'original el que fa que s'hagi d'esperar. Quant a la vostra novel·leta, si no n'hem parlat és perquè no hem parlat mai, per la seva brevetat, de la col·lecció on ho publicàreu; no és per manca de voluntat, que ja sabeu que ens mereixeu totes les consideracions.—Ll. S. F.: No, no pot ésser. Encara és massa llarg.—Ll. R. C.: Massa llarg; ocuparia més d'una pàgina del setmanari.—J. T. i R.: Bé, anirà.—R. B.: No.—M. M. P.: Pot anar.—T. R.: També.—Llevantí: No, res.—L. T.: No ens convenç.—S. Fi: Sí, ens estimem més la prosa que els vers; però ens referim a proses que tinguin un xic de qualitat.—Rei de la Pedra Blava: No pot ésser.—J. T. i R.: Ja és a les caixes.—Ll. R. C.: Pot anar, efectivament.—F. C. R.: No ens acaba de convèncer.

Casa Carreras
SASTRERIA

FORMA DE TRAJOS DES DE 40 PIELS

RAPIDE SA
ECONOMIA
ENTOTS ELS ENCÀRRECS
TALL AMERICÀ

GENÈRES ULTIMA NOUETAT

PLAGA DEL SOL 9.

BARCELONA
BRACIA

EL PRESENT NUMERO
HA ESTAT VISAT PER LA
CENSURA GOVERNATIVA

Impremta LA CAMPANA i L'ESQUELLA : Olm, 8, Ciutat

MARCA NACIONAL

CONCURS DE LA LLET CONDENSADA Marca "EL NIÑO"

32.000 pessetes de Presents

que podran ésser augmentats
segons l'èxit del concurs

EL NOI que figura a les etiquetes de la insuperable llet condensada «EL NIÑO» (marca nacional), en desitjar solemnitzar el seu aniversari, vol obsequiar els seus nombrosos consumidors. Pretén només que s'hi fixin, i que valent-se de les etiquetes que van enganxades als pots encertin l'edat que té.

Quants anys té?

L'única notícia que es pot donar sobre això és que fa tres anys en un dels dies de l'any que som de 1927.

A encertar la data en què fa els anys són invitats tots els consumidors de la llet condensada marca «EL NIÑO».

N'hi ha prou amb desenganxar les etiquetes dels pots i lliurar-les personalment o remetre-les per correu a la «Sociedad Lechera Montañesa A. E.», Plaça de Catalunya, 17 primer pis, BARCELONA, i assenyalar per cada deu etiquetes, el mes i el dia de l'any que som en què suposaran que fa anys el Noi de la marca de la llet condensada.

Cada concursant té llibertat d'assenyalar sempre una mateixa data o tantes de diverses com desitgi, sota condició que, per cada data que assenyalarà, acompanyi les esmentades deu etiquetes.

La «Sociedad Lechera Montañesa A. E.», acusarà rebut de cada lliurament o tramesa, lliurant o remetent a la vegada un resguard al concursant, en el qual hom farà constar la data assenyalaria per l'interesat, el seu nom, cognom i domicili. Aquest resguard caldrà que sigui conservat pel concursant i li servirà de justificació per a tenir dret al present que eventualment li pu ui correspondre.

Aquest concurs començarà el dia 15 d'aquest mes de maig i acabarà el dia 15 de setembre de l'any que som.

Els presents que es concediran seran els següents:

PRIMER PRESENT DE 10.000 PESSETES

a aquella persona o persones que hauran encertat la data exacta en que el Noi fa els anys, i si ningú ho encertés, a aquella persona o persones que més s'hi hauran acostat.

SEGON PRESENT DE 10.000 PESSETES

a aquella persona o persones que hauran assenyalat les dues dates més pròximes, anterior i posterior, després d'aquella persona o persones que hauran obtingut el primer premi.

TERCER PRESENT DE 6.000 PESSETES

a aquella persona o persones que hauran assenyalat les dues dates més pròximes, anterior i posterior, després d'aquella persona o persones que hauran obtingut el segon premi.

QUART PRESENT DE 4.000 PESSETES

a aquella persona o persones que hauran assenyalat les dues dates més pròximes, anterior y posterior, després d'aquella persona o persones que hauran obtingut el tercer premi.

Si passen d'una les persones que es trobin en el cas previst en el repartiment de cada present, hom distribuirà les quantitats assenyalades, reservant a cada persona tantes participacions com resguards presentarà i tindrà dret a la cobrança.

TOTAL 30.000 PESSETES DE PRESENTS, SENSE PERJUDICI QUE EN AQUEST CONCURS PODRAN ESSER AUGMENTATS SEGONS EL SEU EXIT

Per a determinar la data exacta en què fa els anys el bell infant de la llet condensada marca «EL NIÑO», s'obre, independentment d'aquest concurs, un concurs de bellesa infantil al qual poden concórrer des del dia 15 d'aquest mes de maig al 15 de setembre de l'any que som, els pares de tots els nois i noies que compleixen o hagin de complir tres anys durant l'any que som de 1927, remetent a aquest efecte les fotografies del seu fill o filla, les quals fotografies se sotmetran a un Jurat integrat per

Un metge - Un pintor - Un escultor - Un fotògraf - Un representant de la Premsa

el qual fallarà sobre quin dels nois és el més bell. Aquest noi rebrà

UN PRESENT EXTRAORDINARI DE 2.000 PESETES

Un cop pronunciat el fall pel Jurat, per confirmar el dit fall hom sol·licitarà dels pares del noi o noia que haurà de rebre el present extraordinari de les 2.000 pessetes la corresponent partida de naixença, per la qual hom coneixerà la data exacta que fa els anys, la qual serà l'aniversari de la naixença del Noi de la llet condensada marca «EL NIÑO».

Conegut el resultat del concurs, aquest es publicarà per mitjà de la Premsa i s'avisarà per lletra als interessats perquè acudin o enviïn a recollir els presents, que seran abonats contra lliurament del resguard corresponent, el qual es considerarà a aquest efecte com un document al portador.

Els presents seran lliurats a la «Sociedad Lechera Montañesa, A. E.», Plaça de Catalunya, 17, Barcelona, a la qual podran adreçar-se en sol·licitud de dades o aclariments totes aquelles persones que ho desitgin.

NOTA: Hom prega als consumidors de a llet condensada marca «EL NIÑO» que ens trametin llurs etiquetes per lletra i escriguin amb claredat el nom del poble on resideixin i de la província a què pertanyin.

El mateix prec fem a aquells que ens trametan el retrat de llurs fills que compleixen o hagin de complir tres anys en el corrent any de 1927. El fet de remetre una fotografia per al concurs de bellesa infantil, no exclou la facultat de participar també, mitjançant tramesa de les etiquetes corresponents, al concurs les bases del qual havem ja indicat.

"SOCIEDAD LECHERA MONTAÑESA, A. E."

Llibreria Espanyola d'Antoni López ♦ ♦ Rambla del Mig, 20, Barcelona

TELÉFON A. 4115

SE HA PUESTO A LA VENTA LA
SEGUNDA EDICION
DE LA INTERESANTE OBRA DE

Alfonso Vidal y Planas

La Virgen del Infierno

(Novela de Presidio)

Edición lujosamente impresa

Ptas. 4

ANGEL SAMBLANCAT

La Ascensión
de
María Magdalena

Un tomo 8.º Ptas. 3'50

LUIS CAPDEVILA

**LAS MUJERES,
LA NOCHE
Y EL AMOR**

Un tomo 8.º

Ptas. 5

FRANCISCO MADRID

Sangre en Atarazanas

Los bajos fondos del Distrito V.

Un tomo 8.º

Ptas. 4

Nova edició

Acaba de sortir

La familia dels Garrigas

per J. PIN I SOLER

Ptes. 4

LUIS CAPDEVILA

El arte de fumar en pipa

Pesetas 1'50

NOVEDAD

El Ruedo Ibérico

PRIMERA SERIE TOMO I

La corte de los milagros

Por RAMÓN DEL VALLE INCLÁN Un tomo 8.º Ptas. 6

ACTUALIDAD

OBRA DE GRAN ÉXITO

La mariposa que voló sobre el mar

Por JACINTO BENAVENTE

Pesetas 2'50

PRÓXIMO A ESTRENARSE

La ermita, la fuente y el río

Por EDUARDO MARQUINA

Edición de lujo: Ptas. 5 Edición económica: Ptas. 2' 0

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponents se'ls atorga rebaixes.

LA INVASIO DE LIL.LUPUTENCS O ELS MENUTS A BARCELONA

I.—El xòfer.—Amb aquesta mena de parròquia, sí que faria poca broma. Si portaven carnet, encara els hi hauria de donar diners a sobre!

II.—I què és aquella dona que té un infant a la falda? —Home, que no ho veus?. Un restaurant a l'aire lliure.